

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **R.M.**

skazanego za czyn z art. 148 § 1 k.k.

po rozważeniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 czerwca 2026 r.

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki
pośiłkowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 21 maja 2025 r., sygn. akt II AKa 481/24,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie

z dnia 18 stycznia 2024 r., sygn. akt V K 109/23,

p o s t a n o w i ł:

**1. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.,
art. 429 § 1 k.p.k. oraz art. 523 § 3 k.p.k. pozostawić kasację bez
rozpoznania;**

**2. kosztami procesu za postępowanie kasacyjne obciążyć
oskarżycielkę pośiłkową M.B.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie wyrokiem z dnia 21 maja 2025 r., sygn. akt II AKa 481/24 uznał oskarżonego R.M. za winnego zabójstwa D.B., tj. popełnienia czynu z art. 148 § 1 k.k. i wymierzył mu karę 25 lat

pozbawienia wolności. Rozstrzygnął również o odpowiedzialności karnej dwóch innych oskarżonych.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych, prokuratora oraz pełnomocników oskarżycielki posiłkowej, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 21 maja 2025 r., sygn. akt II AKa 481/24, zmienił zaskarżony wyrok, przy czym w odniesieniu do R.M. w ten sposób, że ustalił, iż przypisanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 2 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 16 lipca 2013 r. sygn. II K 221/12 za umyślne przestępstwo podobne z art. 280 § 1 k.k., nadto przyjął, że swoim zachowaniem przekroczył granice obrony koniecznej, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 października 2023 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 25 § 2 k.k. i za to wymierzył R.M. karę 15 lat pozbawienia wolności. Wyrok zawiera również inne rozstrzygnięcia.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego wniósł pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej. Zaskarżył wyrok w części dotyczącej R.M. na niekorzyść tego skazanego, zarzucając rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. i art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. (skarżący przekonywał, że okoliczności zdarzenia wykluczały „całościową ocenę działania oskarżonego w warunkach określonych w art. 25 § 2 k.k., jak to przypisał sąd odwoławczy”). Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku co do wymienionego skazanego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Regionalnej wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

W Sądzie Apelacyjnym w Warszawie kasacja została przyjęta i wraz z aktami sprawy przedstawiona do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Autor kasacji, ale też prokurator udzielający na nią odpowiedzi i Przewodnicząca Wydziału, która stwierdziła, że kasacja „odpowiada warunkom formalnym” i na podstawie art. 530 § 1 k.p.k. zarządziła jej przyjęcie (k. 2533 akt sprawy), najwyraźniej nie dostrzegli, że art. 523 § 3 k.p.k. stanowi, iż kasację na

niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania. Zatem *a contrario* nie jest dopuszczalne wniesienie kasacji na niekorzyść, gdy osoba, której dotyczy kasacja, została prawomocnie skazana, jak to ma miejsce w przypadku R.M. Co prawda art. 523 § 4 k.p.k. stanowi, że ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz przez podmioty wymienione w art. 521 k.p.k., ale w kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej nie sygnalizowano, iż zaistniało uchybienie wskazane w art. 439 k.p.k.

Mając zatem na uwadze, że przedmiotowa kasacja autorstwa strony jest niedopuszczalna z mocy ustawy, wobec czego jej przyjęcie w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie było nieprawidłowe, Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt 1 postanowienia, co skutkowało w pkt 2 obciążeniem oskarżycielki posiłkowej kosztami procesu za postępowanie kasacyjne, zgodnie z art. 637a k.p.k. oraz art. 637 § 1 w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

[WB]

[r.g.]